

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 703/2021
07.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Властимира Никитовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 329/19 од 22.12.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1 59/21 од 29.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Властимира Никитовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 329/19 од 22.12.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1 59/21 од 29.03.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док је у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЧЕН.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 329/19 од 22.12.2020. године окривљени АА, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом окривљени је, између осталих, солидарно обавезан да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеном Привредном друштву „Унипромет“ ДОО Чачак износ од 1.391.225,26 динара, као што је обавезан и на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 59/21 од 29.03.2021. године жалбе окривљеног АА и његовог браниоца одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Властимир Никитовић, против правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку Кж1 59/21 од 29.03.2021. године, али из обзраложења захтева произилази да је поднет и против пресуде Основног суда у Чачку К 329/19 од 22.12.2020. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине пресуду Вишег суда у Чачку и врати на поновно одлучивање или окривљеног ослободи кривичне одговорности. Захтевом је тражено и да се одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи или прекине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу одбачен.

Бранилац у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и наводи да правноснажне пресуде не садрже конститутивни елемент бића кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, обзиром да је у изреци пресуде изостало навођење да у радњама окривљеног нема елемената неког другог кривичног дела, а што је по ставу браниоца обавезан елемент бића кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА су неосновани, из разлога јер чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је овај окривљени правноснажно оглашен кривим. Наиме, у конкретном случају, у изреци пресуде је наведено да су окривљени АА и окривљени ББ, у време, месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, „способни да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима ...., окривљени АА као одговорно лице Привредног друштва „ВВ“ из ..., по претходном заједничком договору искоришћавањем свога положаја и овлашћења прибавили себи противправну

имовинску корист у износу који прелази 450.000,00 динара ..., иако су били свесни свога дела и хтели његово извршење, при чему су били свесни да је њихово дело забрањено“. Додавање у законски опис кривичног дела из члана 227. став 1. Кривичног законика, законске формулације ... „уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела“, не представља битан елемент бића наведеног кривичног дела, како то тврди бранилац у поднетом захтеву, већ наведена формулација представља додатну обавезу суду да због бројних нових кривичних дела уведених изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 94/16 од 24.11.2016. године) у групу кривичних дела против привреде, додатно води рачуна о правилној правној квалификацији радњи извршења.

Осим тога, како из чињеничног описа кривичног дела, утврђеног у изреци правноснажне пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва законска субјективна и објективна обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, то су неосновани и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицањем да је окривљени требало да буде оглашен кривим и осуђен за превару, при чему је Врховни касациони суд имао у виду да је за кривично дело из члана 208. КЗ, у ставу 3. прописан квалификовани облик (...преко 450.000,00 динара) за који је предвиђена строжија казна него за кривично дело из члана 227. став 2. у вези става 1. КЗ.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

У образложењу захтева бранилац окривљеног наводи да су у правноснажним пресудама коришћени незаконити докази, а као такве означава вештачење вештака економске струке и његову допуну, али бранилац даље у образложењу захтева не указује у чему се конкретно састоји незаконитост овог доказа, већ заправо оспорава кредибилитет налаза и мишљења вештака економске струке и оцену дату од стране нижестепених судова.

Како је у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побивања правноснажних пресуда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док се суштински оспорава кредибилитет налаза и мишљења као о допуне налаза вештака чиме се указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Такође се у образложењу захтева истиче и да ничим није доказано да је окривљени познавао окривљеног ББ, јер је био власник привредног друштва “ВВ“ које је самостално пословало, а што све у битном представља оспоравање

утврђеног чињеничног стања од стране нижестепених судова и оцене доказа у правноснажним пресудама. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је и у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреде закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, које представљају законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева се не даје ни један разлог због којег бранилац сматра да је дошло до повреда наведених одредаба закона, а имајући при томе у виду да Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреде закона наведене у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 484. и 485. став 4. ЗКП захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић